

[Knud Lind]

kan dansk landbrug selvfølgelig kun være glad for, men realiteten er, at man i denne redegørelse faktisk siger, at dansk landbrug til fulde har opfyldt de forventninger og de krav, som man har stillet til dem tidligere. Samtidig siger man: Det er bare ikke nok. Og derfor kommer vi til at tage vandmiljøplanens landbrugsdel op til fornyet overvejelse.

Derfor vil jeg godt stille et spørgsmål til ministeren. Jeg tror ikke, at jeg har helt uret, når jeg antager, at den dødsensfarlige sætning, der hedder: »Det er derfor nødvendigt at tage vandmiljøplanens landbrugsdel op til fornyet overvejelse« betyder, at hvis man er landmand, så må man altså forvente, at der kommer nogle nye ting, nogle nye initiativer, og at disse initiativer kan koste dansk landbrug en hel del penge. Det er jo det, vi er bange for.

Samtidig ved vi, at der er en hel del andre ting udefra, der spiller ind, når vandmiljøinstitutionerne til slut måler ude i havet og finder ud af, at der ikke er noget af det. Det er jo næsten umåleligt, på trods af at man har puttet 33 mia. kr. i det her.

Så er det, man siger til sig selv: Jamen er det så rimeligt, at man fastholder målsætningen og kører videre hårdt på landbruget? Det vil jeg spørge miljøministeren om, hvis miljøministeren denne gang har tid til at høre efter. Sidste gang havde miljøministeren ikke tid til at høre efter. Nu vil jeg håbe på, at det bliver bedre.

Nu vil der sikkert komme en ny og sludre med miljøministeren, men spørgsmålet er vigtigt: Skal dansk landbrug nu have nye udgifter? Det er det, det drejer sig om her i dag. For denne rapport siger kort: Landbruget har gjort, hvad de skulle. Derefter siger man: Miljøplanens mål er ikke overholdt. Og så siger man til slut: Fornyet overvejelse vedrørende landbruget. Og heri ligger jo reelt, at der skal ske nogle nye ting, der koster dansk landbrug noget.

Man ville ikke tro, at der var flertal for det her, men man kan ikke regne med Venstre, de er jo med på vognen. Derfor er der flertal for nogle nye tiltag mod dansk landbrug, og det kan vi lige så godt se i øjnene.

Men så synes jeg, dansk landbrug har krav på allerede nu at få at vide, nogenlunde hvor det er, der skal sættes ind. Er det gødningsafgifter, eller hvad er det egentlig talt? Det er jo rigtigt, som Socialdemokratiet siger, at der ligger mange rapporter, så man kunne reelt allerede

på nuværende tidspunkt komme med et udspil. Det har landbruget i hvert fald krav på.

(Kort bemærkning).

Aage Brusgaard (FP):

Jeg regner med, at miljøministeren er enig med mig i; at udsivning af kvælstof og fosfor har vi haft endda før Kristi fødsel. Det er altså faktisk en naturlov.

Det, jeg spurgte om, var, om der lå nogen rapport eller undersøgelse, der kunne bevise, at udsivningen var større fra de områder, der tilføres gødning, end fra de områder, der overhovedet ikke bliver tilført nogen som helst gødning. Det er jo det, hele sagen drejer sig om. Hvis udsivningen er lige så stor fra områder, der ikke bliver tilført gødning, hvorfor pokker skal vi så snakke om, at landbruget har en skyld? Hvorfor pokker skal vi så snakke om afgifter? Lad os få på bordet, om der er nogen rapporter, der beviser, at udsivningen er større fra de områder, der bliver dyrket.

Jeg forlanger ikke, at miljøministeren skal op og svare nu, men hvis der ligger en rapport, så vil jeg meget gerne have den. Hun har 20 embedsmænd, der sidder dernede; det må være muligt at få sådan en rapport, hvis den foreligger. Hvis den ikke findes, så tag hele debatten væk, for selv om jordkloden havde været ubeboet, havde der jo så været lige så stor udsivning.

Miljøministeren (Lone Dybkjær):

Til hr. Aage Brusgaard vil jeg gerne sige, at der foreligger masser af rapporter om det, hr. Aage Brusgaard spørger efter. Det er klart, at der også i nogle sammenhænge kan være udsivning, hvor der ikke dyrkes noget. Hvis hr. Aage Brusgaard for alvor vil til at beskæftige sig med disse ting, kan vi såmænd godt tilføre hr. Aage Brusgaard noget viden, eller hr. Aage Brusgaard kan komme ind i Miljøudvalget og følge med i arbejdet dér. Det, der er lidt vanskeligt, er, at vi nærmest starter med, hvorfor to plus to er fire, og det er altså en temmelig svær diskussion, for så er vi inde på hele talrækkens opbygning.

Til hr. Knud Lind vil jeg gerne sige, at det, som dansk landbrug nu kan forvente, er en handlingsplan for et bæredygtigt landbrug. Hvad den vil indebære, det vil vise sig, når handlingsplanen er udarbejdet, og derfor kan